

ACC. N:R M. 10959:1-6.

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Ellida Ohlsson*
Härad: *Vemmenhög* Adress: *nr. 5 Strandsp., Skurup*
Socken: *Skurup* Berättat av: _____
Uppteckningsår: *1949.* Född år *1889* i *Skurup*

Paul Asp

s. 1-6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 10959:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Paul Asp och Hans Wennerhögns berättad

Tomar jag besvarar denna fråga om "sägner i Ta-
lesätt om byskölden" måste jag nämna något om
den man vi ha att tacka för att något av gammal Trö
sägen blivit berättat till våra dagar, den muntliga tra-
ditionen är nu i det närmaste död. När han under 1880-
talet bland folket i Väradet samlade stoff till det
folkliga inslaget i sin bok: "Wennerhögns berättad" levde
ännu Trö i sägen kvar bland menige man. Nu var
dessa minnen från ungdomen till en helt bruten himmel
ändå något i tryck. De gamla som var födda på
1850-60 talet var de rista som visste att berätta
något så som de hört det av sina gamla. Den nya
tiden med sin oro i sig jättest i många ungdomslitteratur
har tagit död på allt sådant. För det kanske
också var intressant till jag också nämna något
om litteraturen Paul Asp ^{litteratur} och Hans bok blev
emottagen när den kom ut år 1891. Någon biografisk

Fria uppt!

ACC. N:R M. 10959:2.

inte dessa vackra uppgiften anspråk på att vara. Ärf var
fridd några gånger på 1840-talet & han var en man
en rim tid en intelligen men idealistiskt & ate-
istiskt tankande person. Jätlig men stolt & dämpad,
mest för sinas anti-religiösa åsikters skull, & alltid
så väl tålad. Han var efter ett mycket lidande
& omsorgsfullt förarbete genom förhållande i skriften
& arbete & framför allt direkt bland folket i lärodet
hem med sin på Berlinska tryckeriet år 1821 tryckta
bok "Wenmanhogs lärod i skalle försöka på uppliggen, om
saken inte berösta honom så lite, spridd & såld i sin
bestämda tröskta var det endast en & annan inom
lärodet & de mest av nyfikenhet som ville höra den i
utafn lärodet gränser gick den västan inte alls. Jag
domligt nog tycks det intressant de gamla som Lovins
bok Skyth lärod talar & var allmän förändring från
den sätte man högt i de exemplen som finns ännu
i min bursdom var lutt sönderlästa & man kunde

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 10959:3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

den nästan utantill. Någon Paul Chaps bok blev aldrig
populär den gamla intresset för sådana var dock i den
nya var inte förtänkt, i förhållande det, och så
att Chaps person i hans inställning till grundmänniskor
religiös tro tog emot. Men måste lämna ut denna
delen av upplagan till dem som kunde tänkas
komma i tillfälle att använda ett i annat exemplar som
att de fick behålla något. På samma vis hans bok
måttligen handbände, stötar och i å punkter
reditioner, kanske på några av utgivarens delar
som ingen tyckt sig om att vara utan de lagat i utvid
bortglömda, stationernas expedition om de även
portkonton. På samma sätt i mitt hand 2 exemplar men
inte av dem är köpt. Det var fick min värför u-
den på 1890 talen som tack för att han lämnade pengarna
han fått för mycket genom förskottning av en sparm-
mäns handlare. Där hade en del exemplar lämnats
in på enst eller förlost i ej kommer säljas eller till

enkelt hade man ej trytt sig därmed men tog sig snart
dem för att göra oss en tjänst, kanske hade man ehono-
miskt intresse av saken. Det andra exemplaret är från
juniors bland en del bortglömda gods där en samling
av dessa böcker också var med i en av missionerna
i Borlänge - O Pops jämförig flera år efter som i dessa
speciella fall var det i många andra.

Det blev ingen stor uppmärksamhet för oss i saken
den förlust men kan bli rätt hemmet tillg: gånge
bland många man för fattig i hög järdig. Att de
sick kan hjälpa i det tygta med både mat, blodet
i yngre av dem som ägde ett ommande tjänsta i
tygkte ryd om hemom. En i annan smokrande
notis i ortspressen i stora eller små handlingar av
signaturen P. A. Bern ja också i de o de o som kan
skickas bra i inte spara på ediktivum utöver inte
lönen. Som litteratur i ortsmiddlare tjänade hem
och så rätt vid, direkt o indirekt. Hans idella

i pitänkuliga spekulationer tog sig också vissa
konkreter uttryck när han år 1907 på Wilhelmsson
fritid i Strömskolan utgav en bok: "Ett bibel o sam-
religion (om ingen kan vilja tycka den som någon sagt,
vet jag inte). Där berättar han stansen över alla urgam-
mal kristen tro. Han var pitänkare i domer över
varum för allt efter som allman heter o den utskild
var instated, man erskydde (nog pentala), beklaga
de/de r.h. läsarna), smekade eller följade (de likgiltiga)
i en i annan utskildt påpekade bemödade, men de
flesta drog sig undan o många ville ej ens läsa
något av vad P. o. signerat i därt därt uti man
visste att det var som sammanfattat de fi. jernas
det de i ett sällskap för en begränsning vid den tiden
som inte ville läsa på när jag som de var ett barn
uppmärksades att läsa upp de boken som han skrivit
i ort tidningen över den tiden som just de begreppet
o som haft ett mindre vänligt beordrade

6.
Stora delarna kände dock honom att gå dåligt kanske ännu
samma. Så var det utmärktare här där endast en i en
man vågade klappa den i läsa den för sig själv.
Rik blev aldrig P. och på sin litterära verksamhet
mer när han på början av 1900-talet eller redan den
offentliga arbetsförmedlingen kom till i fick kontin.
Plung blev dess förståndare där fick han en trygg
existens i man glömde allt som hans religiösa utprä-
ningar i läste gärna hans utövning i utövning i
utövningen framst i Ysteds Allskende.
Vi, som tidens barn, som söka efter minnen på en gång
na tiden i sig mera har funnit något hos dem som vi
leva ha all anledning att vara tacksamme
mot litteraturen Paul och på det arbete han
utöver annat om förtust på sin svada, medlode
på insamlingen av vad som ännu vid 1890-tallet
ingång var levande tradition bland folket i Wen-
schen församling. Det var funnits mer stoff än det
han fått med mer där finns och i det som länge varit glömd.